

komme til at indeholde saa store Indtægter som de her budgetterede. Og jeg haaber det næsten heller ikke, eftersom en meget stor Del af de Indtægter, der her er bragte i Forslag, henhører til Statens Indtægter af de indirekte Afgifter, ikke mindst af vore Toldafgifter, nemlig omkring 40 Mill. Kr. Jeg anser det for at være meget beklageligt, hvis vor Import allerede i det Finansaar, vi skride til, skulde faa saadanne Dimensioner, som den har haft i de senere Aar, særlig i Aaret 1906, der er det sidste Aar, for hvilket der foreligger en Opgørelse. Vi ere nemlig ved denne Offentliggørelse om Resultatet komne til Kundskab om, at der her i Landet i 1906 er indført Varer for 167 Mill. Kr. mere i Værdi, end vi have udført. Det er et Deficit paa vor Varebalance, som er større, end man har kendt nogen Sinde, og en Forhøjelse i Forhold til det foregaaende Aar, der ogsaa kommer paa Højde med, hvad vi nogen Sinde have set. Vi have indført Varer for 560 Mill. Kr. fra Udlandet, og udført Varer for 393 Mill. Kr.; Forskellen mellem disse Tal er altsaa det forbløffende Varedeficit paa 167 Mill. Kr. Nu ved jeg ganske vist, at en Varebalance ikke er nogen Betalingsbalance overfor Udlandet; der mangler et Plus, som man ikke kan angive i et bestemt Tal. Der mangler det Plus, som maaske mest fremgaar af den Maade, hvorpaa man nødvendigvis teknisk maa fastsætte Værdien af indførte Varer og udførte Varer noget forskelligt, saaledes at Indførselen kommer til at figurere med sit fulde Beløb og de højeste Prisansættelser, medens det ikke er ganske tilsvarende for Udførselens Vedkommende. Og saa er der jo visse Indtægter, som man gør gældende skulle kunne bringe os et Plus til Betalingsbalancen, saaledes vor Fragt- og vor Transithandel, Fremmedbesøget, Indtægter af Ejendomme, som Danske eje i Udlandet, o. lign. Jeg maa dog der sige, at for alle disse Posters Vedkommende er der tilsvarende Udgiftsposter paa den modsatte Side, altsaa Poster af tilsvarende Beskaffenhed, og jeg tvivler meget om, at der er noget nævneværdigt i den Henseende at tilføje til vor Varebalance for at komme til vor Betalingsbalance. Men naar jeg anfører Tallet 80 Mill.

Kr. (som det, Nationaløkonomer have ment var det højeste, hvortil man turde ansætte denne ubekendte Størrelse, som skal tilføres paa Eksportsiden af Varebalance, og naar jeg lægger dette til Grund, vil det altsaa sige, at 80 Mill. Kr. kunne vi trække fra dette Underskud paa 167 Mill. Kr., og vi komme saa til et Deficit paa Betalingsbalancen overfor Udlandet af 87 Mill. Kr., som saa skulde være en ubetinget Gæld, en Eksport af Penge til Udlandet, som alene det Aar 1906 har nødvendiggjort. Tager jeg de 10 Aar fra 1897—1906, finder jeg en samlet Indførselsværdi af 4,291 Mill. Kr. og en Udførselsværdi af 3,136 Mill. Kr., altsaa et Deficit paa Varebalancen i de nævnte 10 Aar af 1,155 Mill. Kr. Og trække vi derfra disse anslaaede 10 Gange 80 Mill.'s skjulte Plus, bliver der et Underskud paa vor Betalingsbalance af 355 Mill. Kr. i de 10 Aar. Disse Penge ere sikkert blevne udrødede gennem Prioritetsobligationer og Statsobligationer, som ere gaaede til Udlandet. I den Henseende har jeg set en Opgørelse for ikke saa lang Tid siden, som gaar ud paa, at der for nærværende Tid i Udlandet findes for 450 Mill. Kr. danske Værdipapirer, medens man opgør den Beholdning af udenlandske Værdipapirer, som vi have i Danmark, til højst at andrage — det vil sige for et halvt Aar siden — 50 Mill. Kr., inklusive Statskassens Beholdning, og nu er den sandsynligvis adskilligt mindre. Interessant er det at se, at i 1872 er Prioritetsgælden til Udlandet eller de i Udlandet værende Obligationer af dansk Oprindelse ansat til 30 Mill. Kr., paa samme Tid som der her i Landet fandtes for 161 Mill. Kr. udenlandske Værdipapirer; altsaa, Forholdet var fuldstændig omvendt. Differencen er over $\frac{1}{2}$ Milliard, over 500 Mill. Kr., og den er i Disfavør af vor Betalingsevne.

Naturligvis mener jeg ikke, at disse Hundreder af Millioner ere spiste op paa den Maade, at vi til Fordel for Udlandet have levet over vor Evne. Der er vistnok meget, der er anvendt til produktive Formaal, og vor Eksportevne, vor Eksports Værdi er ogsaa meget væsentlig forøget i de 10 Aar. Vi kunne vel altsaa gerne sige, at vi ere gaaede frem i Velstand. Vi ere maaske at ligne med en meget stor